

BORSSZEM JANKÓ

Előfizetheti a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.

Előfizetési díj Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr.

Szerkesztői szállás: 2 sas-utca 24. sz.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

Jámbor Pál.

Ha van valakinek joga, a „Borsszem Jankó“ csarnokában feltűnő és kiváló helyet követelni magának, úgy ő az, kit mai számunk örökit, Jámbor Pál, recte Paul de Chambord, rectius Hiador.

A „nemzeti politika“ költője, a „törvénytelen vér“ teljhatalmu ontója, mint papféle: pater Bobori szende árnyéka, mint lyrikus: Petőfi trónjának egykori praetendense, most önelégült philosophus, ki Diogeneshez hasonlít, a mennyiben Nagy Sándor neki utjában levén, őt felvonásos tragédiában tönkre tette, mire Nagy Sándor — hir szerint — kijelentette, hogy inkább szeretne Jámbor Pál lenni, mint az a Nagy Sándor, a kit belőle csinált.

Hősünk legujabban a hazaáruló többség kegyelméből a képviselőháznak egyik jegyzője lett, s ez apropos nyújtott nekünk réghajtott alkalmat arra, hogy ezen nagy férfiúnak a neki dukáló helyet Pantheonunkban végre megadjuk. Nem méltatjuk figyelemre a baloldal azon mephistói roszakaratát, melyet ezúttal is tanusított, állítván: hogy a jobboldal ezen egyetlen lovagiassági actusával sem akart mást, mint az ellenzékét blamirozni; inkább azt hisszük, hogy a Deákpárt jobb választást nem is tehetett, a mennyiben Jámbor Pál „Nemzeti politika“ czimű legujabb cikksorozatával oly egyénnek bizonyult, kit akár az eszmék gyakorlatiságára, akár a modor egyszerűségére nézve, méltán az ellenzéki politika incarnatiójának tekinthetünk.

„Mi a szabadság?“ kérdi Jámbor. Felelet: „A mi 15 millióból 30-at csinál.“ „Mi az ellenzéki politika?“ kérjük mi, s a felelet: „A mi 28 (szélsőbaloldali)-ból 56-ot csinál.“ Ugy hisszük, az analogia teljes.

Hogy milyen eredeti ember a mi hősünk, azt azon rövid beszéde is tanusította, melylyel a rá esett választást (bizony csak rá esett) elfogadta és megköszönte. Mindenekelőtt egy francia költő szavait idézte, mert szerénysége meg nem engedé, hogy ily fontos perczen a maga szavaival éljen; azután azon meggyőződését fejezte ki, hogy „sokkal könnyebb egy költeményt írni, mint egy jó jegyzőkönyvet.“

E lapidaris stílusú beszéd kettőt bizonyít:

1-ször azt, hogy hősünknek teljesen tiszta fogalmai vannak a költészetéről, már t. i. a maga költészetéről, mert jól tudja, hogy az ő költeményeit megírni igen könnyű volt. Meg vagyunk győződve, hogy ki ennyit tud, nem fogja ignorálni azt sem, hogy e könnyen írt költeményeket mily nehéz — elolvasni.

A 2-ik, a mit e híressé leendő mondásból kiolvasunk, az, hogy Jámbor Pál ismeri az előtte álló feladat nehézségeit; s azért, hogy új mezőre vitték, mégis tudja Pál, mit kaszál; s ha meg van győződve új feladata nehézségéről, valamint arról, hogy régi feladata könnyű volt, ezentúl a nehezebb feladat dicsőségét fogja keresni, s felhagy a költészettel.

Magyarország honatyáit pedig a rossz jegyzőkönyvekért azon lelkesítő tudat vigasztalhatja, hogy egyszerű votumukkal többet tettek a magyar irodalom javára, mint akár 3 év alatt a Kisfaludytársaság.

B. J.

Borsszemek.

Nem úgy van már, mint volt régen.

Azt mondják *szemesé a világ!* Mást hirdet az élet:
Itt nálunk a világ most csak a *szemtelené.*

Rákóczy Janó memoranduma.

„Végünk van, végünk! Népek könyeztetek értünk;
Árva fajunknak nincs semmije — vesztetni már!“
Igy örvöng Rakovecz, Jehovánk irlalma szegénnyel —
Vajh ki esztét veszté, veszthet-e még valamit?

Németh Berczi s aprilis 30-ka.

Hallottuk *hangját*, — érezzük szörnyű hatását;
Hangja *esőt* jóslott, ám nem esett, de — *fagyott!*

Spinoza.

Egy gondolat.

Egy gondolat bánt engemet:
Agyamban, szomjan halni meg,
Lassan hervadni el, mint borvirág
Mely koldus orrán már a csontig rág,
Kihalni lassan, mint a pépa, mely
Hörgő bagótól fulva, nem szelel. —
Ne ily halált adj Istenem,
Ne ily halált adj énnekem!
Töltsér legyek, melyen bor fut keresztül
Tölgy, mit borár elzáttat gyökerestül
Legyek hébér, mit a hegyről a völgybe
Hordó-fenekig a koresmáros döf be sat.

Kérdés:

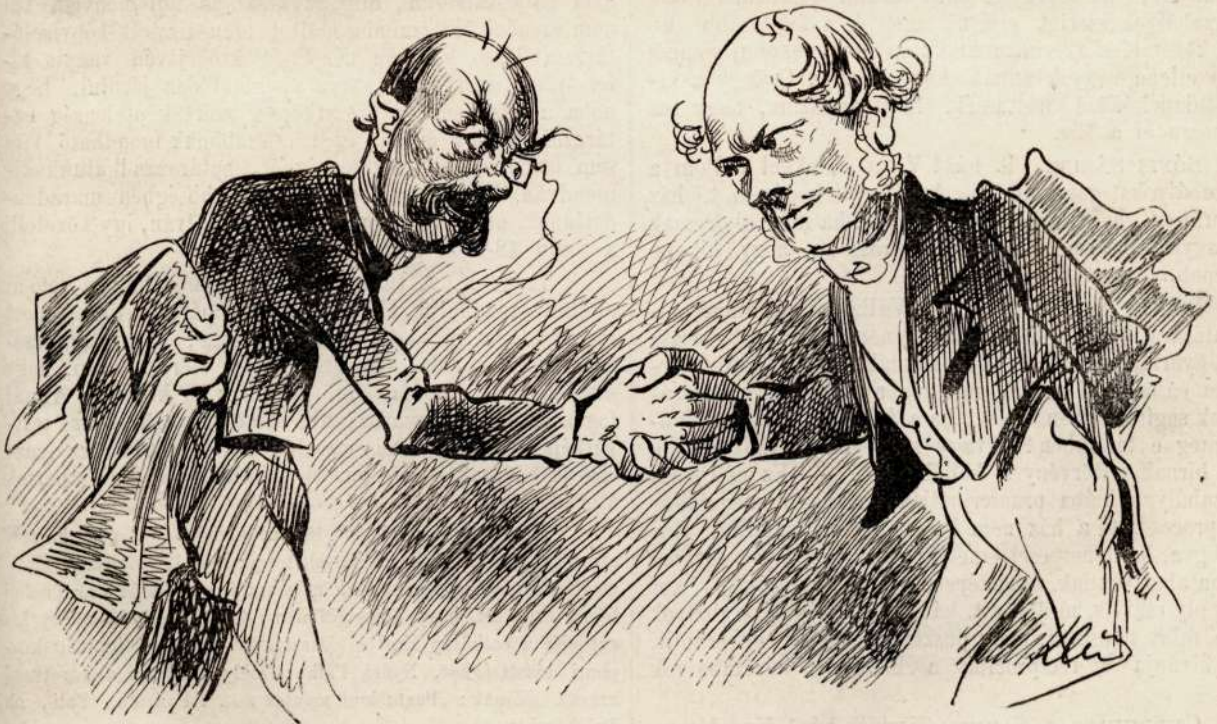
Kit bánt ez a gondolat?

Diplomatiai tavasz.

I.
Aprilis.

II.
Május.

Az egész csak egy kis emotio az unalmas béke napjaiban, melynek vége nem königrätzi, hanem valami karlsbadi fürdő.

Országgyűlési tudósítás.

(From our own.)

KORELNÖK, PRIBÉK. Jelentem a tisztelt háznak, hogy Klapka György megválasztatott s credenczionálisát benyújtotta —

KEGLEVICS BÉLA. Ad voczem kredencz! (kimegy.)

KORELNÖK. — azonban ennek okáért igen nagy a felháborodás a baloldalon, mintán belőle első sorban az következék, hogy Missits megbukott. Klapka György beosztatik a alá, azaz a kifogástalanok közé.

TISZA KÁLMÁN. T. ház! A házszabályok igen világosan rendelkeznek és ez megvallom, nem felel meg pártom intenczióinak; ennél fogva bátor leszek kissé a kérdést összezavarni igyekezni. A kérdés a maga egyszerűségében a következőképen áll: a házszabályok szerint minden, a ház alakulása előtt megválasztott képviselő, kinek a jegyzőkönyve rendben van, s ki ellen peticzió nincsen, részt vesz az alakulásban és véglegesen igazoltatik. Klapka meg van választva, jegyzőkönyve rendben van, peticzió nincsen ellene, s e szerint a dolog egészen rendén volna. Hanem ép az a bökkenő; gondolják meg uraim, hogy mindez csak azért van rendén, mert a házszabályok úgy rendelik. Uraim, önök tudják, hogy minden emberi mű gyarló; a házszabályok pedig a mellett, hogy én nem is voltam a házszabályi bizottságban, szintén csak emberi mű, ennél fogva gyarló. A gyarló a rosszal egyértelmű. Tehát a házszabályok roszak. Már most vegyék önök uraim lelkiismeretükre oly szabályok szerint eljárni, melyek a legtiszább logika követelése szerint roszak; én nem veszem, s ennél fogva ellene vagyok annak, hogy Klapka György a kifogástalanok közé soroltassék. Indítványozom, hogy ezt határozza el a ház.

BÓNIS SÁMUEL. T. ház! Vérző fülelkel hallom a házszabályokat gáncsolgatni. Az én vélekedésem t. ház oda erányul, hogy a házszabályok jók, ha még oly roszak is, vagyis soha sem lehetnek oly roszak, hogy jók ne legyenek.

IRÁNYTALAN D. T. ház! Vállalkozom annak kimutatására, hogy a házszabályok nem csak azért roszak, mert gyarlók, hanem egyéb okoknál fogva is. Azt kérdezem én önöktől uraim, mit fognak önökön a házszabályok segíteni azon esetre, ha a képviselők nem jelennek meg e teremben? Avagy hogy ha jegyzőkönyveik nem bírnak a törvényes kellékekkel? — Ez esetben a házszabályok hiába praescribálják önöknek a megalakulási processust, a ház nem fog tudni megalakulni. Ennél fogva, ha lehet eset, melyben a házszabályok egészen haszontalan vannak, tehát épenséggel fölöslegesegek, akkor lehet oly eset is, midőn a t. ház ignorálja a házszabályok s-ait, mint nonseust, mely pusztá véletlenségekre számít. Ezt kívánja a reciprocitás a ház és a házszabályok közt.

CSIPDKIMAGAD SANYI. Tisztótt ház! Ugy látom, hogy a kór-elnök éngöm félbe akar szakítani. Tiltako-

zom ezen önkényhatalom eljárása ellen a tisztótt kór-elnöknek, mivelhogy nem az magam kípít viselvén, hanem 20 ezer emberét itt a nyüstyit!

KÖZBEKIALTÁSOK. És asszonyót!

CSIPDKIMAGAD SANYI. Sebaj! Azoknál is a férjeket képviselem. Tehát semmi félbeszakalítás!

KORELNÖK. Eszemágában sincs félbeszakítani!

SANYI. Antúl jobb, a nyüstyit! Majd iszen megis izéllettem volna érte. Csak annyit akartam.

NÉMETH BERCI. Kutyafékom teremtette, a ki ár-gyélusa van az anyátoknak, apátoknak, öregapátoknak, szépapátoknak, dédanyátoknak és úkeiteknek. Hogy a jégen kopogó fűzfán fűtyülő fityfereg fenekestül marjon fel benneteket lélekvásárló kórmánypárti álmos csatakos száju lidércnyomásként a honhaza dücső negyvennyolczas szabadság salytoló lélekkel folyótó skorpióvampyr vérszopó tigrisek körmei alatt fölött és mellett.

EGY HANG. Ez nem parlamentáris beszéd; az elnök arra való, hogy csöngessen.

NÉMETH BERCI. Ha nem is parlamentáris, de szívem mélabúskomolyságboruterhes hazafifájdalom tartó fenekes fenekéből fakadó vérszohaj édes hazám pusztulá-sának fölötte alatta és mellette.

PATAY ESTÁN. In vino veritas, én mondom meg az igazat. Mind csak kerülgetik az igazságot, mint Sanyi a bort (egy láthatlan sóhaj repül végig a termen) annál fog-vást kimondom én: nem hiába fáradtunk annyit a vá-lasztásoknál; szavazást akarunk látni s megtudni hogyaú állanak a pártok. Dixi.

HADARÁSZ JÓSEF. Az tiszta 48-asok szerint a ház nem határozhatván, míg az alakulás fejleményein tul nem esendetünk, mindazonáltal igen tisztelt képviselő-társom Tisza Kálmán nézettyét kifelejtven vagyis kife-ltytven, bátorkodom szava/atommal oda járulni, hogy noha a ház nem határozatképes, azért képtelenség ha-tározni, amugy is már ezen hosszabbnak mondható vita sem levén egyéb képtelenségnél, határozandhatunk ki-mondván, hogy azon esetre, ha kisebbségben maradandottanak, párthiveink praecedentst csinálván, így követelli a tiszta 48-asok pártjo.

TISZA K. A tisztelt énem előtt beszélt képviselő ur méltán mondhatja, hogy a 48-asok pártja a tiszta, mert hiszen eleget mosdatják őket naponta; a mi nem cse-kélyesség, mert ma láttuk Nyemác Berzi uron, hogy meglehetősen mosdatlanul állitanak be közénk. Annál fogva ha tetszik, szavazzunk, minthogy már siami test-vérképem viselője Debreczenből kikottyantotta az igaz-ságot: lássuk post tot discrimina rerum a pártok állását.

(Ezután a szavazás megtörténvén, mint e lapok komoly olvasói tudják, annak fele sem volt tréfa; vagy 110 többsége volt a megbukott Deákpartnak, csak még azt jegyezzük fel a történelmi hűség kedveért, hogy Tisza Kálmán elkeseredve küldött egy kis czédulát a balközép által a választások vezetésére kirendelt köz-ponti bizottsághoz, Nyári Pálhoz, mely czédulán a következő szavak állanak: „Parturiunt montes . . . Pali oh, Pali, oh Pali bácsi!“

APRÓ HIREK.

☉ **Ismét letelt egy hét és P. Szathmáry Károly még sines az akadémiában.**

* * *

≡ **A város tisztasága** érdekében hír szerint erélyes lépések fognak történni. Legelőször ki fogják seperi a városi képviselők tanácskozási termét; a többi magától jó.

* * *

) **Azon hír**, mintha a „Magyar Ujság“-ban Tógyi Tityi jegy alatt megjelenő cikkek egy iskolás fiu írta, valótlannak bizonyult, a mennyiben alapos ok van hinni, hogy az illető nem is járt soha iskolába.

* * *

÷ **Kúnsági György** szorgalmas író, a „Hon“ szerkesztője, régi munkáit szándékszik kiadni. Főérdekűek ezek közül a „Magyar Világ“-ba irt országgyűlési tudósításai, melyekben Tiszára, Ghiczyre és Jókaira tett rövid, de velős gúnycsapásai vannak belefoglalva, és ezeken kívül még *György diák* név alatt irt népies krónikái, hol a kiegyezés és a miniszterium a legzamatosabb magyar versekben vannak megdicsérve.

* * *

△ **A nemzeti színház** operaszemélyzete nem sokára ritka ünnepet fog ülni. A női karszemélyzet 50 tagja t. i. egyszerre ünneplendi *arany lakodalmát*.

* * *

⊖ **Átkor Imre** a politika teréről lelépni szándékszik. Azt beszélik, hogy gr. Festetics Leo helyébe a conservatoriumhoz szerződtek mint illemtanárt.

* * *

□ **„A Magyar Ujság“** írja: A „Borsszem Jankó“ szerkesztőjét a debreczeni esküdtszék 9 szavazattal 3 ellen fölmentette. Három ember ellen kilencz: ez a jobboldali bátorság!

* * *

× **Azon hirre**, hogy *Török Sándor* választását megsemmisítették, néhány zsidó, kit miatta a kismartoni clerikaliskok a világból kiejesztettek, Szent Pétertől re-tourbilletet kért a földre. Szent Péter azon jóakaró intésére azonban, hogy meglehet, miszerint *Török Sándor* újra fellép s akkor újra agyonütik őket, elhatározzák magukat, hogy még egy kicsit várnak.

* * *

☉ **„A Borsszem Jankó“** esküdtszéki fölmentése folytán Están bácsi háttal fordul a világnak, nehogy azt gondolják, hogy illuminált.

* * *

= **Főlszólítottunk** azon hír megzáfolására, mintha a „Hazánk“-ban P. Szathmáry Károly ur írta volna ama cikket, mely arról panaszkodik, hogy a jobboldal oly kevés hivatalt juttat baloldaliaknak. P. Szathmáry Károly t. i. a maga részéről tökéletesen be-érné azzal az egy fizetéses jegyzői állással, mely — Jámbor Pálnak adatott.

* * *

+ **Irányi Dániel** szeretné kijelenteni, hogy nem bánna a balközéptől kapott kosarat; csak azt szeretné, ha Madarász szájára tehetné.

Jó versek

(Minőket írni könnyebb, mint országgyűlési jegyzőkönnyeket.)

I.

A kaján végzet engem
Ah! sokat hányt vetett
Hő szím dühöngő lángja
Mind jég g é dermedett.

S muzsám Petőfiénel
Mégis nagyobbra nőtt —
Elmondták ezt fölölem
Már negyvennyolcz előtt.

Oh mért, hogy máskép van most
S ledőlt a régi polcz?
Oh állitassék helyre
A teljes negyvennyolcz.

II.

Hattynak éneke oh, mi dicső
Bár sose hallja se férfi, se nő
Hattynadal éneke: oh mi dicső!
Ember ne hallja, se férfi, se nő!

III.

Páris London, London Páris
Lissabon és Amsterdam
Mély tengerben fénylő kláris
Tamtidiramtam, tamtamtam.

Bámul téged a barbár is
Honfi úgy, mint kontalan, —
— Jaj! de alig kezdtem, — s máris
Kürrült a kalamáris
S pennám éle oda van!

Jámbor Pál.

Moischele. Te is ott voltál a Jókai-banketten?

Háschele. Hát miért ne? Nem vagyok én loyális?

Moischele. Hát loyális létedre hogy éltethetted Kossuthot?

Háschele (súgva.) Narr, wos de bist! Hát úgy, hogy: Éljen Kossuth — Turinban!

Az örökös többség.

(Vezérezik a „Hazánk“-ból.)

Hallatlan!

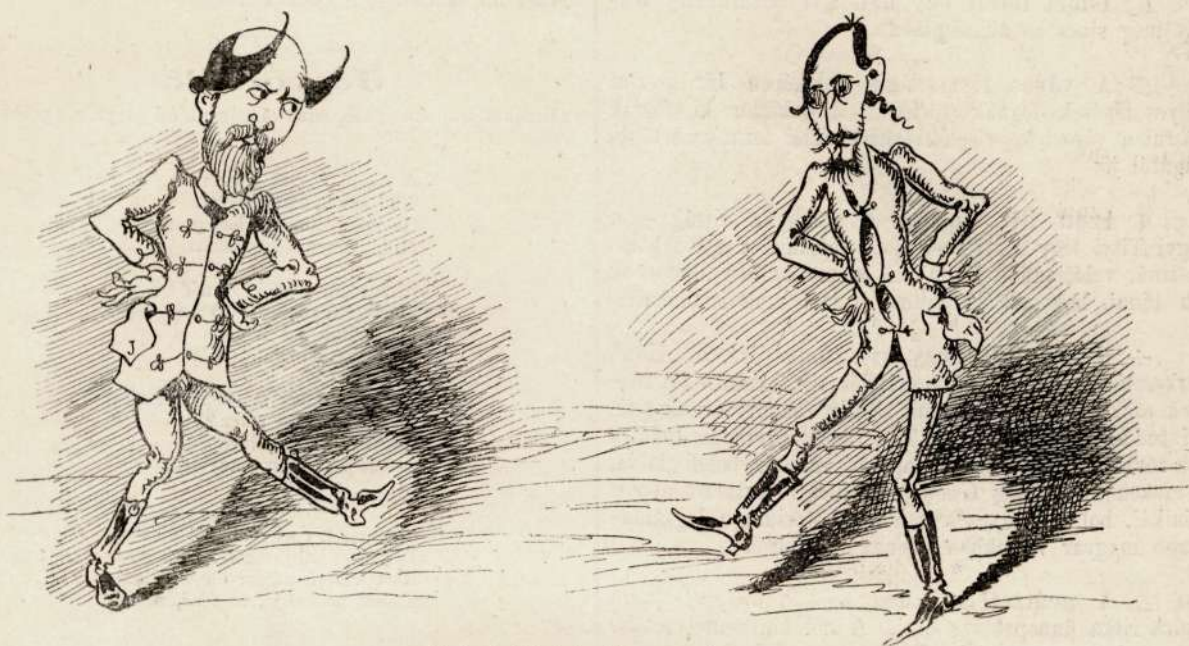
Ez a Deákpárt úgy tesz, mintha örökre biztosította volna magát valamely közösügyes osztrák „Versicherungs-Anstalt“-nál.

Hétszemélynöknek csak *Bónis* Sámuel nevez ki; Honvédőrnagynak csak *Podmaniczky* Frigyes; Országgyűlési jegyzőnek csak *Jámbor Pált* választotta meg;

Hát hol marad a többi érdemes ember? p. o.

P. Szathmáry Károly?

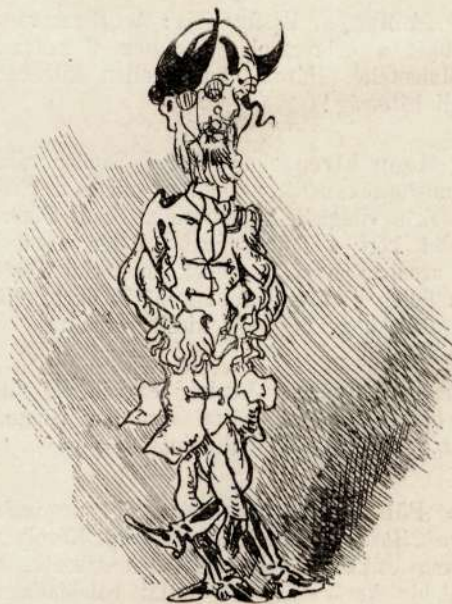
Confusio és Diffusio.

Két testvért takarjon egy üng —
Gyere pajtás : *Közeledjünk!*

Hej, *olvadunk* : érzem szelét —
Vagy te belém, vagy én beléd.

Egy se hizik, egy se vásik :
Mely'k az egyik? Mely'k a másik?

Únom, únom, pedig nagyon
Szép csendesen itten hagyom.

Ő is elment, én is elmék
Hála isten, maradt *emlék*.

Ott fut hátul, mint a nyúl, ni!
Hej, ha zsebébe fog nyúlni!

Találkoznak az barátok —
Az családság mindig átok. ■

Liszt-banquet.

(*Szinhely*: a lövölde, hol már egyébkor is sok bort és toasztot fogyasztottak, még több ábrányit lőttek, legtöbbet asztal alá csikysanyiztak, hegedültek, rikácsoltak, zenebonáltak, jobb és baloldaloskodtak, gorovizáltak és jókaiztak.)

1-ső actus: *Bouillon.*

Ábrányi hallgat ugyan, de toasztirozhatnámsággal felpislogat. Liszt egy sonátát ver ki kanalával a tányéron. Wöhler az „Ung. Lloyd“ részére orv módon a tor-kát köszörüli. Zimay udvarol — még csak a levesnek; Erkel, Mosonyi duettet esznek. — Reményi Liszt megé lopózik, és megcsókolja a nyakravalóját.

2-ik actus: *Grillade á la Hungária.*

Ábrányi gyanúsb, Wöhler orvabb — a többi éhesebb, Reményi megcsókolja Liszt gombjait.

3-ik actus: . . . . .

ÁBRÁNYI: Uraim, evők és evőnék, éhesek és éhesek-nők, szomjasok és szomjas dalnők! (gyomorkorgás: „együnk még“ „majdkésőbb.“) Nincs irgalom! Liszt uram, abbém, „hirhedett zenésze a világnak“ több pópás s egyéb lonkairand birtokosa szólok az urnak... (Liszt flegmatic eszik, míg Erkel megsúgja, hogy föltekintsen, ne egyék, mert most magyarul fogják sorba köszönteni. Liszt szelid sóhajjal félrerakja a villát) . . . . Ember, isten! nem isten, de démon, nem démon, de pandémon, szólok hozzád én idősb Ábrányi Kornél, atyja Emilnek és ifj. Kornélak, megteremtője a magyar zenének. . . . Dicső, csillagrugó meteor, farkas üstökös! . . . Mi vagy te? Mi e nemzet? Mi e nemzet nélküléd? . . . E nemzet por, homok, sár — semmi, ha te — fényvillámaidat végig nem kigyóztatod e hazán. Csak te teheted nagygyá. Ha nem élnél, ki tudna valamit e nemzetről? Senki. Én idősb Ábrányi Kornél, Emil és ifj. Kornél atyja, híressé e nemzetet nem tehetém, bár én fedeztem föl az „Ujvilág“ szerint a magyar muzsikát. Nagygyá te tetted. Csak te meteor, üstökös, csillag, isten, démon, pandémon! Jőjj hát vissza mi közénk. A nemzet nevében térdeimen könyörgök én, id. Ábrányi Kornél, Emil és ifj. Kornél atyja, ereszkedjél le e kis térre és lakjál közöttünk, légy alkotmányos muzsikunk és élj meg, amint tudsz — jövel meteor, jövel üstökös — jövel billentyük Hannibálja, pedálok Julius Caesárja, Bösendorferek Hunyadija, zeneharczok Napoleonja, isten, ember, démon, pandémon — jőjj ó jőjj! (Hymnus! Liszt hajlong mint aki mindent igen szépen megértett annak kivételével, amit Ábrányi mondott s megígéri, hogy mindent megcselekszik amire kéri, csak enni hagyják, mert ez az abbé . . . akarom mondani ez a kappan igen finom pecsenye.)

REMÉNYI Liszt hajából tép ki egy szálát és vonó jára húzza.

(Folytatás.)

4-ik actus. . . . .

WÖHLER. Abbé, gróster herrlichster Abbé — aki volt, lesz, lehet és leend. (Liszt sóhajjal félrerakja villáját.) Én a német kultúra szent nevében akasztom nyakadba toasztomat. Die metaphysische Gleichberechtigung, die als dilutionirte Harmonie des Dreiklangs mit empörend heissem Grossmuthe das allromantische Lustspiel des

Molières der Neuzeit, Kotzebue in behaglich-stürmender Wuth ahnungsvoll durchdringt, sehen wir verkörpert in dem wesenlos-sybaritischen Gigantismus, den du als Messias der Neuzeit an uns vorgeführt. Mit Kotzebue égsovár lelkében derengve merenge, azt Langer, O. F. Berg, Findeisen, Nestroy és Te kivitted valógazdag ihlettel. Die Lustspiel-Tragödie als verfeinertes Bildungsatom im amerikanisch-deutsch-ungarischem Constitutionalismus enthält die Sehnsuchtskranken Meereswogen deiner pyrotechnisch-entführten Musiktheorie, die der Welt heilverkündend als Erretter aufging. Liszt, Wagner und Ábrányi: das ist der Einklang im Dreiklang. Oh Dreiklang, kling lang, kling lang den Singsang des heimischen Kling klang, oh kling lang . . . . (megakadásítás.) Éljen Liszt! (Liszt nagyon szépen köszöni s enni akar — de Erkel megrántja, hogy hallgasson.)

ROMEISER. Ön pap, pápai pap s én is pap vagyok. De mily törpe pap vagyok én ön mellett, ki a zenének is, a papságnak is valóságos abbé-czéj! Ön orkán, ha viharzik, szellő ha sír, teremtő ha alkot, döntő ha rombol. Agyonbámulom önt. Isten embert teremtett a semmiből, ön zenéjével semmivé teszi az embert. A természet összes ősejeje önbe költözött, hogy ön megszülessék, megszületve muzsikáljon, muzsikálva velünk egyék s igyék. (Liszt sóhajt: bár ehetném ó kappan!) Önnek minden műve Himalaya! . . . .

SPILLER. (belekiált. Mont-Cenis! . . . .

RIDLEY KOHNE. Davalagiri! . . . .

DEUTSCH VILL. Cordillerák.

ÁBRÁNYI. Mit Himalaya és Cordillerák? Lépjenek hátra, mert ön Tátra, Mátra, Fáttra — ön több, ön Gellérthegy — még több — ön a Svábhegy. *Magyar* zenészeknek *magyar* hegyet! (Liszt magában: ehetném!)

ROMEISER. Kérem — kérem, ő mégis Himalaya s Isten után legdicsőbb, legnagyobb, bámulatosb . . . .

SPILLER. Pardon — Liszt isten elé való! Ő több mint Hugó Károly, ki több mint Isten.

ROMEISER. Isten és Liszt!

SPILLER. Liszt és Isten!

RIDLEY. Csak Liszt, for ever Liszt! (zaj, tolongás, kanálcörgés, villazúgás, késkiáltás, pohárkongás, tányércsengés. Liszt egyre ehetnék, a cigány rárántja hogy: „jaj de hunczut“ Liszt classikus füle megsiketül. Reményi megcsókolja Liszt bi-bircsóit.)

5-ik actus . . . . .

. . . . . Néma éj. Liszt hotelében egyedül. . . . .
Kellner ein Beefsteak! Végre vacsorálhatok!

Bableves levele a képviselőház elnökéhez.

Tisztelt elnök ur!

Azt kívánja tőlem a ház, hogy két, eddig igazolatlan megválasztatásom egyikéről előre lemondjak. A közpéldaszó, mióta a világ világ, azt tartotta: hogy az ember két szék közt esik a földre; hát miért kívánják én tőlem, hogy az egyikről előre lemondjak?

Bableves Vincze.

Debreczeni csendélet.

(Híven a természet után rajzolta Borsszem Jankó.)

Kérdés.

Miután hírlk, hogy Madarász Józsi az egyik kerületről, a melyben megválasztották, az ő gyémántos testvére javára szándékszik lemondani:

kérdés, ha vajjon ama kerület is képes lesz-e annyira lemondani magáról, hogy Gyémántos Lászlót megválassza?

B. J.

Sanyi. Mit busulsz?

Están. Hogy ne busulnék, mikor hát mindenütt elfagyott a szőlő.

Sanyi. De egy dolog mégis csak megvigasztalhat.

Están. Mi a?

Sanyi. Hogy *visontai* lesz a házban.

Están. Idd meg!

A. Kossuth Lajos azt üzente a szentesieknek, hogy a képviselői megbizást nem fogadja el, mert „ily körülmények közt még nem jöhet haza.” — Mit értett ezzel?

B. Hát valószínűleg azt, hogy a választások nem inye szerint ütöttek ki.

A. És hogyan kívánta volna, hogy kiüssenek?

B. Ha lehet ajánlatából itélni, akkor ugy lettek volna inyére, ha csupa olyanokat választottak volna meg, mint *Áldor* Imre, kit ő sajátkezüleg ajánlott a sásdi kerületnek.

Borsszem Jankó fekete cabinetjéből.

A napokban egy igen nagy érdekű levél került kezeinkbe, melyet a tudomány érdekében sietünk ezenel közreboesátani. Már mutattuk Budenznek és Vámbérynak, de ők nem tudták, mily nyelven van. Schwarz Gyulához utasítottak, mint a ki részint chinologiai ismereteinél fogva, részint politikai pártállása következtében hihetőleg jól ért ezen a nyelven. De mi irigyeltük Schwarzról ez okmány megfejtésének dicsőségét. Elég már neki, ha folyékonyan beszél a bronzkorbeli, kőkorbeli, továbbá a fokoskorbeli és csákánykorbeli archeologico-modern emberek nyelvén. Inkább közöljük a levelet.

Csudálatos azonban, hogy boritéka magyarul van. Kár, hogy egy része le lévén szakadva, a czimből csak ennyi töredék olvasható:

... máry Károly ujságszörkesztű

... szőlelelt.

Pestön.

A levél szövege következő:

Nargagsárgárgos urguru!

Arga mirgi dergemorgokokkrargát körgörürgünk argararga kérgérgertirgi Nargagsárgárgorogdargat, horgogy orgosztargarargassarga márgár kirgi orgoztarga förgöldergerget, arga mirgit irigérgértergek. Mergert arga burguzarga márgár hárgányarga arga fejgerérgét; arga rergepczerge irgis virgirargázirgik; pergedirgik márgár argaz irgidergün arga nérgépnergek kergellergene argarargatnirgi arga parp.porgok förgöldjérgében. Argaz argaz irgizargarsárgág.

Mergert orgolvargasturguk mirgi arga Nargagsárgárgorogd urgusárgárgában, horgogy nergem szargabargad arga förgöldergerget förgölorgosztarganirgi. Derge turgugyurguk mirgi, horgogy argaz csargak argararg-vargalorgó, horgogy argaz urgurargakargat ergelborgolorgondirgitsurguk vergelerge. Argazérgért mérgérgis mergeg lergesz argaz förgöld felgerorgosztárgás. Hargát csargak mirginérgél hargamargarárgább! Mérgég argarargátárgás ergelörgött!

Irgistergenmergek argajárgánjurguk. Argazérgért irgiturguk irgilyergen margadárgár nyelgelveren, horgogy argaz urgurargak merkeg nerge érgérgtsérgék.

Kergelt Sorgomorgogy várgámérgegyérgében.

Törgökörgös Sargamurgu

Kárgásárgás Irgistvárgán.

hírgötörgös dergemorgokkrargatárgák.

A. Ugyan mondd meg nekem, mire való az a komédiás Jókai-banket?

B. Hát csak arra való, hogy a fellovalt választók a Jókai-banket fölött elfelejtsék a híres Jókai-bankot.

Szerény kérelem a t. cz. közönséghez!

A minapában a városligeti hattyutóban levő aranyhalakat egy ismeretlen egyén etetgetvén, a vigyázatlan egy egész vajás kislit dobált a vízbe. A kislit magába szitta az egész tavat s a halak szárazon maradva szomjan veszték. Kéretik ezen szerencsétlenség alkalmából a t. cz. közönség, hogy ezentúl, ha sikerül ismét vizet vinnünk a nevezett tóba, a halacskákat ne oly edellel etesse, mely megissza a vizet, mert a halaknak a vízre is oly szüksége van, mint a száraz ededele.

Pest városa tanácsa.

Ártatlan beszélgetések.

Fejes. Gondolkozom s nem tudok tisztába jönni.

Kurta. Nos, hát mivel?

Fejes. Ez az Irányi forradalmár.

Kurta. Az igaz, de törvényes úton. Hát még?

Fejes. Ellenben Tisza, ha nem is oly tevékeny ember mint Irányi, de ménkő loyális.

Kurta. No, de milyen! A dynastia kedvéért belemenne a — miniszteriumba.

Fejes. Igen, és nem pártolta azt a lármát, a mit Irányi csinált a három színű zászlóval.

Kurta. A már igaz.

Fejes. Most meg a felirati vitában mégis az Irányi zászlaja alá akar állani. És azért....

Kurta. Nos?

Fejes. — .... nekem mégis jobban tetszik még Irányi az ő háromszínű zászlójával, mint Tisza....

Kurta. .... az ő kétszínű zászlójával.

Fejes. Te mondtad — nem én!

Ellenzéki lapszemle.

Az iskolai-fölügyelők kineveztetése alkalmával az egyik ezeket írja:

„Kineveztek as iskola-fölügyelőket. A kinevezetek közt hiába kerestük Gyulay Pált; pedig Gyulay Pál nem csak kitünő író, hanem a tanárságban is versatus ember; e mellett 13 próbás deákpárti, vezérczikkiró, kortes, szóval egyike azoknak, kik szóval és tettel legtöbbet használnak a kormánypártnak. És ilyen embereket jutalmazatlanul hágy ez a hálátlan közösügyes Andrassy kormány.“ —

A másikban ezeket olvassuk:

„... a kinevezettek közt ván Zichyi Antal; ugy látszik, hogy ez a quótán vakult kormány a leg-szentebb ügyből, a népnevelésből is sine curát nyuz bukkott és kifacsart embereinek. A delegáció's admiralist „hasznos szolgálataiért“ megtette iskolafölügyelőnek. Hiába: a mai világban minden csak koncz, melyen ez a közösügyes Andrassy-kormány a maga kreaturáit hizlalja. Az igaz, hogy háladatosnak háladatos.“

Egy harmadiknak a sorai közül pedig a következő ri ki:

„... köztük van X, köztük Y, köztük Z, stb. obscurus nevek, kikről az ember azt sem tudja, hogy melyik párthoz tartoznak, a mi rosabb még, mint ha bevallott deákpártiak volnának. Ha rá gondolunk, hogy lehetnek köztük becsületes ellenzékiek, elborzad lelkünk s szívünk hazafias fájdalomban vérzik, mert sötéten emelkedik fel lelki szemünk előtt azon gyanu, hogy ez a közösügyes quótás Andrassy kormány ily effronteriával igyekszik pártunk rovására hiveit szaporítani. Iszonyu neme a lélekvásárlásnak.“